

disponere over det Beløb, som heraf ikke er medgaaet til Anstaltens nødvendige Driftsudgifter, saafom til Assistentlønninger, Contoirhold, Porto, Honorar for Consultationer, til Læger og Agenter m. m., hvilket Overskud da skulde fordeles imellem de forskjellige Embedsmænd og Bestillingsmænd efter et fastsat Regulativ, deels som Equivalent for Pensionsrettens Tab, deels som Andeel i, hvad der paa Grund af færre Arbejderes Anvendelse og af andre Aarsager indvindes som Besparelse. Men dersom Anstaltens Arbejdere i dette Udbytte ikke alene skulde have Equivalent for Tabet af Pensionsretten, men ogsaa en højere Løn, naar de arbeide meget end naar de arbeide mindre, saa maa dette forventede Udbytte ogsaa staae i et bestandigt eensartet Forhold til Aarets Virksomhed, eller med andre Ord, Beløbet til „andre Bestyrelsesudgifter“ maa være en engang for alle bestemt Procentandeel af den Forskjel, der fremkommer, naar man fra Driftsindtægterne for det enkelte Aar drager de bestemte Udgifter (B. 1. og 2.). Ved at bestemme Embeds- og Bestillingsmændenes Indtægter paa denne Maade vil man opnaae, at selve Bestyrelsesudgifterne holdes saa lavt som muligt, thi jo mindre disse ere, jo større Udbytte er der Udsigt til for Arbejderne. Men disse vilde ogsaa derved i Ordets sande Betydning kunne gjøre Anstaltens Interesse til deres egen, thi deres Indtægter vilde herefter komme til at rette sig efter Arbejdets Størrelse. Hvad angaaer Størrelsen af det tiltænkte Udbytte, da bør dette, dersom de to nævnte Formaal skulde naaes, nemlig at Arbejderen lønnes i Forhold til sit Arbejde og at han i de større Indtægter erholder et Equivalent for Tabet af Pensionsretten, ikke være mindre end gennemsnitlig 25 pCt. af Lønningen, altsaa et enkelt Aar mere, et andet Aar mindre. Dette vilde ikke være meget over, hvad disse Embeds- og Bestillingsmænd bør indstyre til Selvforsørgelse for dem selv og deres Efter for at kunne opnaae en Alderdoms- og Enkeforsørgelse, der kunde staae i et nogenlunde Forhold til den, der opnaaes igjennem Pensionsloven, naar man undtager de Tilfælde, hvor Afsted eller Mandens Dødsfald indtræder i den yngre Alder, thi her vil Pensionsloven yde betydeligt mere.

Det til „andre Bestyrelsesudgifter“ opførte Beløb 33,928 Rd. 28 f. antages at ville fordele sig saaledes:

til almindelige Contoirudgifter	c.	8,500 Rd.
- Assistent, Bud og deslige	c.	6,000 —
- Honorarer for Consultationer, til Læger og Agenter . .	c.	14,000 —
og Resten som Andeel i Udbyttet	c.	5,428 — 28 f.

c. 33,928 Rd. 28 f.

Til Sammenligning anføres, at almindelige Contoirudgifter i 1869 udgjorde 6,590 Rd. 70 f. Paa denne Konto ventes i 1871 en betydelig Forøgelse paa Grund af store Anskaffelser af Bøger, Blanketter, Trykningsomkostninger og Portoudgifter. (Anstalterne opgive deres Portofrihed med indeværende Aars Udgang.) Summen til Assistent er omtrent den samme Sum, som er medgaaet i de sidste Aar. Angivelsen til Honorar til Læger og Agenter kan kun blive aldeles calculatorisk. Med Hensyn til Agenterne maa særlig mærkes, at kun Livsforsikrings-Anstalten tidligere har haft Agenter, Livrente- og Forsørgelses-Anstalten, hvis Forretninger vare langt mere omfattende end Livsforsikrings-Anstalten, havde derimod ingen Agenter. Antallet af denne sidstnævnte Anstalts Agenter er for Tiden c. 30. Efter den nye Ordning kan der antages at blive henimod 100, som vilde komme til at virke i begge Retninger, hvori de 2 ældre Anstalter virkede. Udgiften i denne Anledning vil derfor betydeligt komme til at overstige det Beløb, der tidligere medgik til Livsforsikrings-Anstaltens Agenter, og som androg c. 4,000 Rd. om Aaret. Andeel i Udbyttet beregnet til c. 25 pCt af Lønningerne, calculeret til at beløbe sig for Embedsmændene til 17,853 Rd. 64 f + for Assistenterne til c. 6,000 Rd., ialt 23,853 Rd. 64 f, vilde nøiagtigt udregnet blive 5,963 Rd. 40 f.